Květinovým dnem proti rakovině

Středa desátého května se stala dnem, kdy si mnoho lidí připnulo na svou hruď květ měsíčku lékařského. Právě on se stal symbolem Květinového dne, a tudíž i boje proti rakovině. Já, jakožto studentka septimy, jsem měla možnost se této akce účastnit takříkajíc v činné službě. O funkci prodavačů (měla bych spíš říct prodavaček, klukům se do toho moc nechtělo) kytiček byl tak velký zájem, že paní učitelka Marková chtěla uspořádat zkušební pohovory, kde by se ukázalo, kterým z nás to půjde nejlíp. Ani jedna jsme nebyly úplně bez obav, a tak jsme byly rády, když se nakonec nic takového nekonalo.

Letos se Liga proti rakovině zaměřila hlavně na prevenci rakoviny u žen. Původně naše škola objednala 650 žluťásků, ti měli letos stuhu červenou, ale poslali nám 700 (to je o sto kytiček více než minulý rok!). Pečlivě jsme si je rozdělily a určily hranice svých teritorií tak, aby nikdo v Židlochovicích nemohl říct, že ani jednu z našich tří skupin, které jsme vytvořily, nebylo možné potkat.

Byly jsme ve skupince tři. Dvě držely košíčky s kvítky a igelitky s letáky, které informovaly o tom, jak by prevence u žen měla vypadat a jak snížit riziko vzniku rakoviny kůže, a třetí měla zapečetěnou pokladnu. Ta na konci našeho putování vážila několik kilogramů.

Naše skupina měla na starosti horní část náměstí. Nebály jsme se vejít do obchodů, škol, školek a ani k zubařům. Všichni nás rádi viděli, všude nás vítali. Ale snad to nejvtipnější se nám přihodilo, když jsme vstoupily na základní škole, tam nahoře u kostela, do první třídy. Vešly jsme a všechny děti se sborově postavily. Zatímco jsme už asi minutu rozmlouvaly s paní učitelkou, všimla jsem si, že prvňáčci stále stojí. Pokynula jsem jim rukou a řekla, že si můžou sednout.A oni? Oni si zase sborově sedli. Po odchodu má spolubojovnice Peťa jen zkroušeně prohodila: „Tak teď si fakt připadám jako vykopávka!"

Kytičky rychle ubývaly a my před dvanáctou zjistily, že máme v košíčcích posledních pár kousků. Když už nám nezbyla opravdu ani jedna jediná, šly jsme vše zpečetit točenou zmrzlinou do nově opravené cukrárny na náměstí. Jediné, co mě na našem putování zarazilo, byl fakt, že nám až příliš mnoho lidí řeklo: „Já už tu rakovinu ale mám." Díky této sbírce jsem si uvědomila, že si zákeřná nemoc nevybírá, že se dotýká nás všech. Také proto můžu s jistotou tvrdit, že se příští rok na mém tričku opět zaskví žlutý květ měsíčku lékařského. *SABINA NÉMETHOVÁ (septima)*

Výherci za křížovku

Nejsou tentokrát žádní, protože ve schránce pro tento účel vyhrazené jsme tentokrát neobjevili ani jeden lístek s vyluštěním tajenky z předcházejícího čísla inTELEktu. Možná je to tím, že naše křížovková schránka se skoro celý měsíc krčila jako Popelka v koutě a musela přepustit atraktivní pozici jiné, totiž té, v níž se shromažďovaly tipy na mistrovství světa v hokeji. Anebo vás nelákají naše ceny. Pokusíme se s tím od začátku příštího školního roku něco udělat… *REDAKCE*

inTELEkt. Časopis studentů Gymnázia Židlochovice, Tyršova 400. Vychází měsíčně. Grafická příprava: Barbora Helmová. Jazyková úprava textu: Antonín Továrek. Cena 3 Kč.

Číslo 9 **Květen 2006**

inTELEkt

ČASOPIS STUDENTŮ GYMNÁZIA ŽIDLOCHOVICE

Milí čtenáři,

ani jsme se nenadáli – a na dveře nám klepe poslední měsíc tohoto školního roku. To nám těch dosavadních devět měsíců od září pěkně uteklo, že? Na druhé straně je třeba hned poznamenat, že každý z těch rychle uplynuvších měsíců byl vyplněn řadou událostí ve škole i mimo školu, takže jsme se rozhodně nenudili. Nejinak tomu bylo i v pozvolna končícím měsíci květnu.

Bezesporu nejdůležitější květnovou akcí na našem gymnáziu byly ústní maturity – nejdůležitější pro studenty oktávy, kteří při nich vystupovali v roli hlavních aktérů. Pro nás ostatní to byl týden, při kterém vládla ve škole přece jenom poněkud zvláštní atmosféra – a zdaleka tím nemyslíme jen skutečnost, že jsme měli od pondělka do čtvrtka méně vyučování než obvykle. Snad jen ti největší otrlci mezi námi si při pohledu na křesílko, které v přízemí rozdělovalo školní území na terén maturitní a terén ostatní, neuvědomili, že maturita čeká i na nás, ať už za rok, za dva nebo za tři či více. Není divu, že mezi maturitním obecenstvem bylo – až na pár výjimek a příbuzných – vidět jen septimány. Inu, rok uteče jak voda, jak už jsme ostatně v úvodu „připodotkli".

Ještě deset dní před maturitním startem se s námi oktaváni rozloučili vydařeným posledním zvoněním. Píšeme o něm v reportáži uvnitř. Dočtete se také o nedávném Květinovém dni, o studentském majálesu v Brně, o chystané Bambiriádě, tradičně zařazujeme dvoustránkové interview a křížovku ve stejném rozsahu, jako obvykle nechybějí ani ankety, ukázka z domácí literární dílny, pozvánka na kulturní akce v blízkém i vzdálenějším okolí a další zajímavosti. Zvlášť si ceníme externích, mimoredakčních příspěvků, a to kresby od Zdenky Mácové na této stránce a článku o florbalu z pera Libora Boudy na straně 10.

Přejeme vám hodně hezkých dojmů z devátého čísla inTELEktu! *REDAKCE*

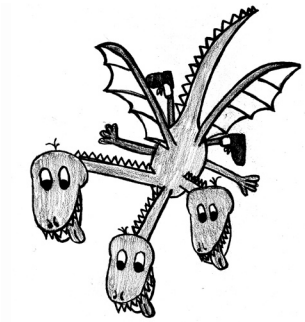

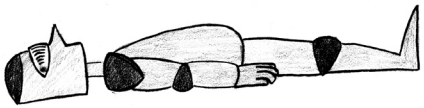

- Hmm, dneska nemám na konzervu chuť…

Kresba: ZDENKA MÁCOVÁ (septima)

Hovoříme s MGr. Gabrielou Kokešovou, stále ještě třídní letošní sexty

Do školy jsem lezla i oknem

Paní profesorka se nejprve trochu cukala a přesvědčovala nás, ať uděláme interview s někým jiným, ale nakonec se nám ji podařilo umluvit. Počáteční rozpaky se brzy rozplynuly a náš rozhovor, doprovázený jejím srdečným smíchem, probíhal v příjemné atmosféře.

- **Ve které třídě se Vám nejlépe učí?**

Zlobí všichni. (smích) No ale určitě u vás. (smích)

- **Proč odcházíte na jinou školu?**

Nové místo jsem nehledala, dostala jsem výhodnou nabídku - a po zvažování ji přijala.

- **Na jakou školu odcházíte?**

Na gymnázium ve Šlapanicích.

- **Jak je vám na první pohled sympatická tamní paní ředitelka?**

Já myslím, že o člověku nerozhoduje první pohled. Důležité podle mě je u člověka poznat, jak se chová, a pak můžete soudit. Na první pohled můžu o někom říct, jak se mi líbí, jak vypadá, navíc první dojem někdy klame. Člověk se třeba v tu chvíli necítí nejlíp a normálně může vypadat úplně jinak. Na první pohled nemůžu říct, jestli je mi člověk sympatický.

- **Co vám z naší školy bude nejvíc chybět?**

Všichni, které ráda vidím, které ráda potkávám, samozřejmě myslím i vás. I když to tak někdy nemusí vypadat, tak to opravdu tak je.

- **Jak se vám líbilo poslední zvonění?**

Program ve třídách jsem neviděla, ale jak byli oblečení, to se mi líbilo. Moc mi nevyhovuje šplíchání voňavkami, octovou vodou a tak, což je ale můj osobní problém. Dvě hodiny jsem pak prokašlala, jinak ale poslední zvonění bylo dobré.

- **Jaká byla nejhorší chvíle, kterou jste na naší škole zažila?**

To opravdu nevím, nic si nevybavuji. Určitě jsou dny, které jsou horší, a dny, které jsou lepší, ale vyloženě špatný den si nepamatuji.

- **Jak se těšíte na Sokolský slet?**

Těším se, protože se setkám s lidmi, kteří tam taky cvičí, vždycky je tam příjemná atmosféra. Trochu se u toho vyblbneme. Cvičím ve skladbě, která se jmenuje pohoda, (smích) a náčiní jsou přepravky od piva, plastové láhve a šátky. Myslím, že byly i lepší skladby, ale není špatná. Není důležité, ve které skladbě cvičíte, důležití jsou ti lidé. Jinak nacvičuji s děvčaty aerobic, a s těmi staršími skladbu s názvem Voda. Ta je taková lyrická, taneční, skoro baletní. Je to pěkný, když se zaposloucháte. Musíte tomu přijít na chuť.

- **Co sport jinak?**

Chodím na aerobic. Když je dobré počasí, tak vycházky. V létě jedu do Alp, už se těším.

- **Co Vás vedlo ke změně účesu?**

Ke které? K první, nebo druhé? (smích) To, co jsem měla mezitím, takové ty kratší vlasy, jednu dobu už to vypadalo hrozně, a pořád jsem neměla čas s tím něco dělat.

dentské slavnosti – majáles, nebo se u příležitosti tohoto dne zastaví milenci pod rozkvetlou třešní či jiným stromem, protože jak praví lidová moudrost, dívka na prvního máje nepolíbená do roka uschne. A jak to vypadá s dodržováním tohoto zvyku na naší škole? Ptali jsme se šedesáti studentů od tercie po oktávu:

23,3 % našlo rozkvetlý strom a tento zvyk dodrželo.

71,7 % mělo smůlu, polibek nedostalo.

EVA SVOBODOVÁ, SABINA NÉMETHOVÁ (septima)

Máj útočí

Jak už to tak každoročně bývá, teplejší počasí a čím dál živější a svěžejší příroda způsobuje v lidech větší chuť seznamovat se, anebo jednoduše, pokud máme s kým, procházet se a vyznávat si veřejně lásku. Při pohledu na tyto zaláskované dvojice a, skromně se přiznám, i díky mým vlastním zkušenostem mě napadla myšlenka, jestli je zavírání očí při tolik příjemném líbání naprostou samozřejmostí, nebo je to jen poměrně rozšířený mýtus. Tyto moje dohady mě přiměly si to ověřit a jednoduše provést na naší škole anketu. Dopadla následovně: rovných 67 procent dotázané mužské části odpovědělo, že oči zavírá, 3 procenta nechává otevřené a zbylých 30 jen někdy. U dívek byly výsledky ještě vyhraněnější: 72 procent nechává oči zavřené a vnímá tak intenzivněji celkovou atmosféru, a 28 procent oči zavírá pouze někdy. Nenašla se jediná, která by oči nezavírala nikdy. Z toho vyplývá, že opravdu velká většina z nás (alespoň tedy na našem gymnáziu) ráda intenzivně pociťuje vzájemnou blízkost toho druhého, a to je dobré znamení.

TOMÁŠ KOMÍNEK (sexta)

Přijďte se pobavit

27. - 28. května: Bambiriáda, Brno - Lužánky. Soutěže pro děti u příležitosti dětského dne. Za splněné úkoly hezké ceny. Od 9:00 do 18:00 (sobota) a do 16:00 (neděle).

27. května: Žofka z horroru uvádí punkový večírek. Hrají Whiskey Sunday (USA), slovenští Ilegality, z ČR pak Svině a Werglův pjos. Začátek ve 20:00 na sokolovně v Hrušovanech.

3. června: Od 8:00 do 18:00 proběhnou na náměstí v Židlochovicích oslavy 95. výročí založení SDH (Sbor dobrovolných hasičů) . Ukázky techniky, soutěže. Občerstvení zajištěno.

10. června: Festival v Hrušovanech na areálu. Uslyšíte Petra Koláře, Arakain, Iron Maiden revival, Nightwish revival. V předprodeji za 220, na místě do 17 h za 250, pak už za 330 Kč.

23. - 24. června: Krákor – festival v Moravském Krumlově (přírodní areál Vrabčí hájek) . Vystoupí nespočet kapel, například Špinavý nádobí, Záviš, Jéje Neduha, Memorial, Kapela Sobola. Start v 17:00.

ROMANA ZETELOVÁ (septima)

S vámi mě baví florbal

Florbal - co to je? Můžeme si to jednoduše odvodit z anglického slova floorball. Toto slovo rozdělíme na floor (podlaha) a ball (míček). Florbal je ve volnějším překladu něco jako „honit míček po podlaze“. Používá se k tomu plastová dutá hokejka. Tento halový sport vymysleli Švédové a začal se šířit Evropou stále dál a dál. Brzo se dostal do Česka a zde se rychle rozšiřoval. Postupně vznikly jednotlivé florbalové kluby a oddíly, které ho provozovaly. Časem se dostával i na školy. Florbal si získával a stále získává nové zájemce především svojí rychlostí a atraktivností. Nazývá se „lehkomyslná hra“, ale přesto tu jsou tvrdé souboje tělo na tělo běžnou záležitostí. Není tu nouze ani o technické kousky a neuvěřitelné zákroky brankářů. Florbal je v dnešní době považován za nejdynamičtěji se rozvíjející sport.

Toto vše jsme mohli začít sledovat a zkoušet i na naší škole, kam se tento sport dostal asi před pěti lety. Zprvu o něj nebyl příliš velký zájem, ale jak čas plynul, tak si získával čím dál tím víc obdivovatelů a obdivovatelek. Nejdříve se hrálo jen v hodinách tělesné výchovy, ale později vznikly i zájmové kroužky a začaly se organizovat zápasy mezi jednotlivými třídami věnujícími se této hře. Profesoři tělocviku náš ústav dokonce přihlašovali i na turnaje základních a později i středních škol. Ze začátku se úspěchy moc nedostavovaly, ale s přibývajícími léty a zkušenostmi, které jsme získávali, se už nějaký ten pohár v naší školní vitrínce přece jen objevil. Za zmínku stojí především úspěchy z posledních dvou let. Starším dívkám se dvakrát podařilo vyhrát turnaj středních škol a postoupily do krajského kola. Mladší dívky jim odpověděly vítězstvími v okrskovém a okresním kole, po kterém si pak zahrály proti nejlepším školám z celého kraje. Úplně stejně si vedli i mladší chlapci. Největšího úspěchu však zřejmě dosáhli starší chlapci, kteří vyhráli okresní kolo turnaje středních škol a dokázali se prosadit i v krajském. Zde získali naprosto úžasné třetí místo. Můžeme jen doufat, že se nám tyto výsledky podaří ještě někdy zopakovat. Pokusit se o to můžeme hned příští školní rok.

Na těchto turnajích bylo vidět, jak se někteří hráči a hráčky hrou baví, protože to je asi hlavní důvod, proč florbal vlastně vznikl. Zábava ze hry je cítit i ve školních turnajích, zvláště, když hrají učitelé. A tak věřme, že nás všechny budou i florbal i nadále bavit. Pojďte si hrát! *LIBOR BOUDA (sexta)*

Anketa: Dostali jste pusu pod rozkvetlým stromem?

Byl pozdní večer, první máj - večerní máj, byl lásky čas… První den měsíce května skrývá mnoho zvyků. Většina z nich byla již dávno zapomenuta. Věděli jste například, že bylo zvykem vysypávat chodníčky lásky? Pěšinky z písku, vápna nebo kukuřičného šustí spojily domy zamilovaných dvojic, a tak mnohdy vyšlo najevo, co mělo být některým očím utajeno.

Některé obyčeje se však uchovaly dodnes. Známy jsou tradiční jarní stu-

Teď jsem změnila holičku a nechala to na ní. Jsem spokojená. Akorát až mě ostříhala, ukázala mi vzorník, vybrala barvu a řekla, to je ona. Já jsem se zděsila, vypadala hrozně. Když sundám brýle, tak na sebe nevidím, takže to bylo tak trochu překvapení. Přišla jsem domů a mamka říkala, že jsem mohla ušetřit za holiče, že kdyby věděla, že se chci nechat ostříhat takhle, tak by mě ostříhala jak před několika lety jak na pionýrský tábor. Že je to to samé, až na barvu.

- **Měla jste na škole radši matiku, nebo fyziku?**

Matiku. Určitě. Určitě matiku.

- **Bydlíte s rodiči?**

Ano.

- **Měla jste jako školačka nějaký průšvih?**

Neměla jsem nikdy ani dvojku z chování, ani důtku, ani napomenutí. Jeden průšvih si teda pamatuji. My jsme měli na gymplu takovou paní učitelku, která byla hrozně roztržitá. Učila češtinu a hudebku a vedla sbor. Čas od času nám něco zapomněla říct. Jednou nám zapomněla říct, že abychom nechodili pozdě, tak pan ředitel rozhodl, že bude zamykat školu o tři čtvrtě na osm, a my to nevěděli. Měli jsme třídu v přízemí, na Křenové jsou okna tak dva metry nad zemí, možná kousek víc. My si mysleli, že ostatní nám dveře zamkli, tak jsme lezli oknem, ostatní nám podali ještě židli, okolo šla paní a my volali, jestli by nám nemohla podat tu židli zpátky. To byl asi jediný průšvih, který jsem na škole měla. To jsem taky vlastně byla poprvé v ředitelně na koberečku.

- **Jaké je vaše oblíbené místo v Brně, kam se chodíte bavit?**

Teď moc času nemám. Když si potřebuji odpočinout, jdu radši někam ven. Než abych se šla zavřít někam na diskotéku nebo tak, na to už nemám moc náladu. Když si chceme s kamarádkami povykládat, jdeme na kafe do nějaké příjemné kavárny. Ale že bych šla do nějakého klubu, to ne.

- **Co vás nejvíc pobavilo při opravování fyziky?**

To nemůžu tomu dotyčnému udělat. (smích)

- **Můžete, nemusíte jmenovat.**

Já myslím, že co mě asi nejvíc pobavilo, tak odpověď na otázku, co je to sonar. Ten dotyčný napsal, že je to to, co se dává malým dětem jíst. (smích) Ta byla asi nej, ale jinak taková klasika, když nepřemýšlíte nad tím, co napíšete, tak vám turisti co chodí rychlostí 200 km za hodinu.

- **Jakou nejhorší návykovou látku jste zkusila?**

Dá se kofein považovat za návykovou látku? Tak asi kafe. Pak asi alkohol. Já vím, že mi to nevěříte, ale nikdy jsem nekouřila. Ani jednou jsem si nepotáhla.

- **Sledujete mistrovství v ledním hokeji?**

Nemám na to moc čas, jen třeba výsledky.

- **Se kterým učitelem nejlíp vycházíte?**

Já myslím, že se všemi. Někdy mají lidi prostě lepší a někdy horší den.

Děkujeme za rozhovor. *NELA FEJTOVÁ, BARBORA HELMOVÁ (sexta)*

Poslední zvonění aneb Havaj na gymplu

V pátek 12. května si naši maturanti přichystali opravdu grandiózní poslední zvonění. Zavítali k nám jako návštěvníci z Havaje. Školní zahrada vypadala jako pláž posetá slunečníky, lehátky, křesílky, a dokonce tu měl své místo i bazén. Intelekt samozřejmě neponechal nic náhodě a na vše pečlivě dohlížel vlastním okem.

Už z dálky ke mně doléhala hudba v rytmu Macareny za doprovodu píšťalek, trubek, šplíchání vody a výkřiků právě procházejících obětí. Ovšem naše výmluva, že jsme redaktoři časopisu, nám nebyla nic platná a už jsme byli také jako orazítkované dopisy s vůní parfému vyrobeného zřejmě ještě za socialismu.

Do osmé hodiny tu prošlo opravdu mnoho studentů, snad nejhůře dopadly starší ročníky; jen se blížila nějaká známá tvář a maturanti už se svolávali na bitvu. Bohužel vzhledem k tomu, že je za týden čekala jejich životní zkouška, nemohli si tolik dovolit na kantory. Ale přece jenom v razítkách podle některých „Havajců" zvítězila paní Nováková a o nejmokřejší tričko pan Dratva.

Zvoníííííííííííííííííííííííííííííííí!!!!!!!!!!!!!!!!!

Poslední zvonění je tu. Pan ředitel nezapomněl ještě naposledy maturanty pokárat za plýtvání vodou - a samozřejmě narušit výuku mohou pouze první vyučovací hodinu. Ještě než vtrhli do školy, poskytli mnoho úsměvů fotografům a mezitím jsme se stihli některých zeptat, jak se jim to zatím líbilo. Kluci se jednoznačně shodli, že dostali málo peněz, a holky, že už z toho dostaly hlad.

Nejdříve maturanti obsadili ředitelnu. Školou zazněly první údery znělky k seriálu Pobřežní hlídka a už se otřásala budova v základech. Všichni jsme stáli jako přibití, až z toho mrazilo. „Hlášení, hlášení," přerušil náhle píseň hlas maturanta v rozhlase. Vyslechli jsme opravdu vysilující řeč o tom, jak se chystají na svatý týden, na odpolední deratizaci u Miltona, následovaly rady o požívání alkoholu během vyučování, kouření o malých přestávkách a nezapomněli ani na svého bývalého spolužáka Petra Sobotku, který se stále drží v septimě. Naposledy rozhlasem běžela hudba, tentokráte z animovaného filmu Madagaskar – „Já tak rád trsám, trsám!"

Maturanti se pomalu plížili po špičkách do výuky. Učebna fyziky a hodina paní Stravové. Ale co to? Dveře nejdou otevřít. Zpoza nich se ozvalo, že otevřou jedině za peníze. A už se studenti bouřili ohromným rachotem. Vše utišil další vzkaz paní profesorky: „Takhle to bylo osm let, teď to bude jinak!" A znovu rachot! Ale byl tak neúnosný, že se třída vzdala a pustila je dovnitř.

Za doprovodu hudby roztančili celou třídu. A znovu všichni prošli razítkovacím a „navoňovacím" procesem. Profesoři byli obdarováni ananasem a fotkou oktávy z tabla. Pro ostatní studenty si maturanti připravili píseň dovezenou zjevně z Havaje, při které je učili huhu taneček. A skutečně se povedlo. Všichni se bavili, tančili, no prostě tak, jak to má o posledním zvonění být. Dokonce ani

Majáles 2006

Letos stejně jako v loňském roce jsem se vydala do Brna na majáles. Tentokrát se uskutečnil již třetí ročník tohoto studentského festivalu. Už dlouho dopředu byly v předprodejích lístky za velice příznivou cenu (stejně jako loni za 99,- Kč) a zahrnovaly mimo jiné i vstup na doprovodné akce, jako byl třeba Majáles Weekend.

Hlavním dnem oslav byla středa 10. května. Program začínal už v jednu hodinu odpoledne, ale největší nával nastal až kolem čtvrté. Dopravní podnik města Brna posílil spoje do Mariánského údolí, kde se vše odehrávalo, takže odpadlo zdlouhavé čekání a mačkání se v přeplněných autobusech a tramvajích. Zkrátka dostat se na místo byla hračka. Horší bylo dostat se dovnitř. U vchodu jste výměnou za vstupenku dostali pásek na ruku a jako „bonus" prošacovali vaše batohy i vás. Údajně z bezpečnostních důvodů. A pokud jste u sebe měli vlastní jídlo a pití, museli jste vše před branami vyhodit nebo sníst. Díky této kontrole se u vstupu tvořily veliké fronty. Loni se nic podobného nedělo a letos jsem informace o tomto zákazu našla na webových stránkách majálesu až v den konání hlavní akce. Po celém Mariánském údolí se ukrývaly láhve s pitím, protože nikomu se nechtělo vyhazovat to, co si předtím zakoupil.

Jakmile jste uvnitř areálu, můžete si užívat až do půlnoci. Na dvou podiích vystoupili Tleskač, Jaksi Taksi, Polemic, Ready Kirken, Gaia Mesiah, Skyline, Sunshine, Wohnout, Kryštof, Mňága a Žďorp, Tata Bojs a mnozí další. Skupina Wohnout, na kterou jsem se celý rok těšila, měla tradičně výborné vystoupení, ale největším překvapením pro mě byla kapela Kryštof. Představovat je jistě nemusím. Nikdy jsem je moc „nevyznávala", věděla jsem jen, že existují a že mají zvláštní texty, ale na brněnském majálesu předvedli takovou show, jakou jsem ještě nezažila. Perfektně komunikovali s publikem a naživo hráli lépe než z CD. Sálala z nich neuvěřitelná energie. Vřele doporučuji všem. Naopak velkým zklamáním byli Sunshine. Zvučili se tak dlouho, až se přezvučili. V prvních řadách byl slyšet jen přebasovaný rachot. Musela jsem odejít i přesto, že mám tuto skupinu velice ráda. Chvíli jsem si připadala jako ztracená, protože najít mezi šestnácti tisíci lidmi nějaké známé je nadlidský úkol. Závažným problémem bylo také přetížení mobilní sítě, takže se člověk většinou nikomu nedovolal.

Kolem desáté večer začalo mnoho návštěvníků odcházet na vlaky a autobusy domů. Poslední spoje totiž jezdí okolo 23. hodiny. Já jsem nic podobného neřešila a vychutnávala jsem si poslední kapelu – Tata Bojs. Ti navodili dokonale uvolněnou večerní atmosféru. Až po půlnoci jsme se známými začali přemýšlet, jak se dostaneme domů, poslední bus nám ujel a první ranní jede až kolem 5:00.

Celý čtvrtek jsem byla neskutečně unavená, ale majáles je přece jen jednou za rok, tak si ho člověk musí užít.

JITKA ŠAFÁŘOVÁ (septima)

Nepíšeme do šuplíku (Z vlastní literární tvorby)

Z přátelství

NELA FEJTOVÁ ((sexta)

Stále tu slýchávám o té Tvé svobodě,
párkrát si potáhneš, a už seš v pohodě.
Najdeš smysl života, najdeš smysl žití,
to je vážně statečný, zdrhat z reality.
Jo, Ty seš zkrátka jiný,
ten Tvůj svět je tolik fajn,
máš lék na pocit viny,
to kdyby věděl Kain.
Říkáš mi, že stačí dát si jenom práska,
hned víš co je život, hned víš co je láska.
Až zas budeš v stavu tak malinko sjetém,
budeš se smát stejným jak já, pro Tebe jen dětem.
Bojím se, že přijde chvíle, kdy dostaneš se na dno,
říkal jsi že přestat můžeš, že to půjde snadno.
Možnás tomu věřil, možnás mi chtěl lhát,
Proč se teď ale trápíš, proč už neumíš se smát?

BAMBIRIÁDA aneb BÁJečNÝ DĚTSKÝ SVĚT

Bambiriáda je největší celorepublikovou přehlídkou činností sdružení dětí a mládeže a středisek volného času. Pořádá se v šestadvaceti městech naší vlasti. Prezentují se zde dětské a mládežnické organizace pracující s dětmi v jejich volném čase s ukázkami tábornických dovedností, soutěží, her, rukodělby, výtvarné činnosti, podiových vystoupení, deskových her, lanových a mnoha dalších aktivit.

Pořadatelem Bambiriády je Česká rada dětí a mládeže, pod záštitou čelných představitelů vlády, kraje, města Brna a mnoha dalších celebrit.

Letošní Bambiriáda se koná od pátku do neděle (26. až 28. května). Nejbližším místem, kde můžete akci navštívit, je Centrum volného času v Brně v lužáneckém parku, který se nachází na Lidické ulici, dvě tramvajové zastávky od Moravského náměstí.

Úvodní den od 13 do 17 hodin je věnován dětem do pěti let, v sobotu je návštěvní doba od 9 do 18 a v neděli od 9 do 16 hodin. U každého z vchodů do parku vás přivítá trojice ochotníků, kteří vám rádi vše vysvětlí, nabídnou brožury s podrobným plánkem parku, rozvrhem a místem konání veškerých činností. Vstup do parku je zdarma a navíc obdržíte volnou vstupenku pro dítě do patnácti let na konkrétní místa uvedená na vstupence.

Cílem Bambiriády je najít dětem výplň jejich volného času a dát jim spoustu vzrušujících zážitků a současně takto bojovat proti dětské kriminalitě.Ta se často objevuje u dětí, které jsou ve svém volném čase ponechány napospas samy sobě a volí nevhodné řešení, například se připojí k partě, která jim představí spíš špatnou stránku života.

LENKA MÜCKOVÁ (septima)

kantoři se nenechali zahanbit a zatančili si také. Zvláště pak musíme pochválit paní Markovou a Švarzbergrovou.

V některých třídách se tančilo víc, v některých míň, ale u nás v septimě - jako u jejich budoucích nástupců - se řádilo nejdéle. Kromě huhu tanečku se tančilo na jiné písně a na závěr jsme si dali i mašinku. Bohužel, čas nás tlačil ze všech stran, a už nás naši „Havajani“ museli opustit a jít si vyzvonit ještě pár penízků do města.

Ve škole se rozhostilo ticho. Zbyl tu ne zrovna vonící vzduch z všelijakých parfémů, octové vody a iných zdrojů. A tak nám končí celé poslední zvonění 2006 a s ním i letošní ročník oktávy.

Něco jednou musí skončit, aby jiné začalo. Snad se nebudou zlobit, když je moje třída svrhne z postu nejstaršího ročníku a popřeje jim nejen pevné nervy při učení, ale také šťastnou ruku při výběru otázek.

Děkujeme za krásný den a pěkná léta s vámi strávená.

BARBORA USTOHALOVÁ (septima)

(Sepsáno v týdnu před maturitou – pozn. red.)

Pohádka o šťastných chvílích

Šest holčiček, které svazovalo silné pouto, se rozhodlo vzdálit se alespoň na chvíli světu zištnosti a marnotratnosti. Stačilo jim vzít si batůžky s troškou zásob a žehličkou na vlasy a obyčejné bicykly, které pro ně ale v tu chvíli představovaly jedinou jejich stávající jistotu. Věřily, že je na jejich cestě čeká štěstí. To se rozhodlo, že pojede s nimi, bude jim dělat společnost a bude je milovat. Hřálo je sluníčkem a silou svalů na jejich předlouhé cestě. Jednou ale muselo sluníčko zajít, jednou musela síla svalů ochabnout. O to krásnější a spokojenější holčičky byly, o to víc hrdosti měly ve svém nitru.

Odměna je neminula. Našly si na stráni pod lesem nádhernou a přítulnou chaloupku, která je radostně přijala a na dlouhé noci se stala jejich nejlepší přítelkyní. Usnuly v ní v měkkých postýlkách, v hlavě vzpomínky na prožité putování a očekávání nových zážitků. Šťastně se prochrápaly nocí.

Nikde na světě neprožívali lidé krásnější ráno než našich šest miláčků. Obstarali si hojnost potravy, studánka jim dala vodu, jejich smích rozšťastnil celý palouček. Holčičkám se žilo krásně, jednu z nich si zvolily za svou královnu, kterou věrně poslouchaly a oddaně jí sloužily. A myslíte si, že se jen tak povalovaly? Ony? Nikdy! Vysnily si svůj hrad Zhebštejn, na který se dostaly namáhavým výšlapem, navštívily také hrad svých dávných předků a plně se věnovaly přípravě labužnických hodů pro svá mlsná bříška. Byly spolu a to bylo nejdůležitější. Bohužel se i ony jednou musely vrátit domů ke svým rodičům a ke svým povinnostem. Ale nezapomněly.

Je to pohádka. Jenže já věřím, že každý člověk se v takové pohádce může ocitnout. Mně se to stalo.

MICHAELA SUCHÁNKOVÁ (septima)

Luštěte s inTELEktem !!!

Lístky s tajenkou naší křížovky, svým jménem, příjmením a třídou vkládejte do označené schránky vedle učebny matematiky. Tři z úspěšných řešitelů od nás obdrží zdarma červnové vydání inTELEktu.
Tajenka křížovky z dubnového čísla zní: ZAS UŽ BYL CELÝ DEN HODNÝ JAK ANDÍLEK. Jména výherců uvádíme na poslední straně.

Pan doktor léčí chlapečka z kleptomanie. Za nějaký čas přijdou na kontrolu a doktor se ptá: Tak co, už je to lepší?
(Odpověď matky najdete v tajence křížovky.)

POMŮCKA: ANTL, ARI, HÝ, NANKIN	NÁHLE PRONIKAVĚ ZMĚNIT	**ZAČÁTEK TAJENKY**	NOHA (NÁŘEČNĚ)	POHOŘÍ NA KRÉTĚ	UKAZOVACÍ ZÁJMENO	**AUTOR: ANTONÍN TOVÁREK**	NÁPOJE Z RÉVY (ZDROB.)	MEZINÁR. ZKRATKA SOUHVĚZDÍ SKOPEC	RUSKÁ KALKU-LAČKA	**KONEC TAJENKY**	OSM (NĚMECKY)
ZAHÁJIT						JMÉNO BAJCE / JMÉNO KUBIŠOVÉ					
PRAŽSKÝ HEREC (MILIONÁŘ)											
ŘEPA (SLOVEN.)					OPAK KATIONTU / EVROPAN						
KAMARÁDKA MAXIPSA FÍKA				DŘÍVĚJŠÍ PERO / ZVUK HLASIVEK				SPZ OKR. TEPLICE / TEXTILNÍ LÁTKA			JÁSAT (KNIŽNĚ)
UKAZOVACÍ ZÁJMENO			ČÁST DÝCHACÍHO ÚSTROJÍ / INDIÁN						PRIMÁT / HORNÍ ČÁST CHODIDLA		
NOBILEHO VZDUCHO-LOĎ							BÝV. STÁT. ZÁSTUPCE V HRADCI / MENŠÍ LÁN				
PULZOVAT						OBEC OKR. STRAKONICE / HUDEBNÍ SKLADBA					
INTELEKT Č. 9 KVĚTEN 2006	ČERT / CESTOVNÍ PRŮKAZ				ZOBRAZENÍ / ODBORNÍK V NAUCE O KONÍCH						
VOJENSKÝ PŘEVRAT				REVÍR / DOMÁCKÉ ŽENSKÉ JMÉNO							
ČASOVÁ SPOJKA			PLÁTNO (ANGLICKY) / REJDAŘ						ZNAČKA NITU / ROZMLUVA		
SUTERÉNNÍ VINÁRNA								POBÍDKA TAHOUNŮ / SENOSEČE			STARO-EGYPTSKÉ BOŽSTVO
GYM-NÁZIUM ŽIDLO-CHOVICE	UMĚLÝ ČLOVĚK / POLNÍ PLODINA						SYMBOL MOUDROSTI / RÝT (ANGLICKY)				
DRUH JÍROVCE						ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA / ZNAČKA RÁDIA					
DOMÁCKÉ ŽENSKÉ JMÉNO				JIHO-AMERICKÝ VELETOK							
DŘEVINA				PRVNÍ KOSMO-NAUT							